

EMLEKEZÉS KRIZÁRA.

Püspöki lakásnak magas palotája,
Melynek oly egyszerű butoros ruhája:
Felmerülsz lelkembe, mint egy édes álom
S az elmúlt időket megújulva látom.
Megnyilnak a sirok s a hosszú éjjelnek
Lakói dicsőült ujéletre kelnek . . .
Oh, mily kedves család!.. Mily nemes itt minden!..
Gondolat, szó és tett, és érzés a szívben:
Oly üde, oly tiszta, mint a csermely árja,
Mely szelid útjait virágok közt járja.
Nincs itt semmi, a mi homályt vetne, árnyat,
A legfényesebb nap: *erény* sugarának.
Az erény, a jóság, s boldogság: testvérek;
Azért e hajlékban csak boldogok élnek...
Az apa, az Isten felszentelt szolgálja,
Homlokán szent Dávid dalmok koronája.
Méltóságos alak!.. gyermekded jó szívvvel,
Soha nem csüggedő törhetetlen hittel.
Szelid ítéletben, könnyen megbocsátó,
A siránkozóban, csak megtérőt látó...
De a hol *az egyház s haza úgy kívánja:*
Nem enged, nem hajlik, jöjjön bármi rája!..
Ott kezdedben, ott van a királyi okmány,
Hogy meg nem törhetett a hitszegő kormány...
Püspöki állásod, drága életedet:
Nem bántad!.. *de hazád kockára nem tetted!...*
Nem pártütés volt, nem!.. törhetetlenséged,
Hanem a hazához való szent hűséged!..
A jó király lelke azt átlátta végre
S igaz hűségédért: *okmányban dicsére...*
Oh szent férfi, dalmok: író asztalodnál,
Úgy tetszik, úgy látlak, mintha ottan állnál.

Előtted levelek, egész halom számra,
S kezeid közt mintha *virágszállá* válna.
Azzá vál mindenik: *vadrózsákká* menten
S összekötöd őket illő díszes rendben.
Hát mikor az Isten igéjét hirdeted:
Egy új kijelentés mindenik beszéded . . .
Szent ámulatba ring a hallgatók lelke,
Kegyesség, buzgóság ihletétől telve.
Lelkem most is érzi az ihlet hatását,
Midőn rám lehelted nagy lelked áldását.
Lelkészsé, költővé jószágod szentelt fel:
Légy áldva örökké tisztelő érzettel.
Emlékedet áldom, míg e földön élek,
Halálom után meg zengjen *ez az ének* . . .

RÉDIGER GÉZA.

IERSON HENRIK.

1819 dec. 1.—1892 aug. 27.

Ierson Henrik, a Brit és Külföldi Unitárius Társulat nagyérdemű titkára f. év aug. 27-én, váratlanul elhunyt 73 éves korában. Lelkész volt 40 évig; a tanítói pályán működött 21 esztendeig. E két hivatás, mely a legszebbek közé tartozik, jogczimet ad arra, hogy az elhunyt neve megörökítkessék. Azt mondja a történelem, hogy a nagy, jó és szilárd jellemű egyéneknek rendesen kitünő anyjak szokott lenni. Ierson is abban a szerencsében részesült, hogy egy derék és nemes szívű anya gondos nevelését élvezte, a ki iránt határtalan szeretettel és tisztelettel ragaszkodott mind végig. Apja szintén egy határozott és fedhetetlen jellemű férfi volt. Mindkettőnek szép tulajdonait örökölte. Már gyermekkorában kitűnt kiváló tehetsége; úgy hogy egy anglikán pap Oxfordban akarta neveltetni, ha megigéri, hogy anglikán pap lesz belőle. Azonban szülői, kik a baptista egyházhoz tartoztak, nem egyeztek belé. Tanulmányait az edinburgi egyetemen végezte bé, hol 1843-ban a Master of Arts — kitünő fokozatot is megszerezte. Jóllehet kedvencz tárgyai voltak: a Latin-görög-mennyiségtan, Logika- és philosophia, de a predikálásra és tanításra is nagy hajlammal birt. E hajlammak engedve 25 éves korában baptista lelkész lett, s mint ilyen, nemcsak prédikált, hanem számos felolvasást is tartott. Később a Calvinistikus nézetekkel felhagyva, az unitárius hitfelekezetbe lépett át. 1857-ben Londonban a Szent-Pál temploma mellett levő Carteláne-Chapel-ben kezdte hirdetni az unitárius hitelveket. E helyről hallgatóival együtt *Islington* város-részbe ment, hol hivei egy templomot — Unity-Church — építettek számára, melyben 1874-ig volt lelki pásztor. Eklézsiája mivel tagokból állott. Oda jártak a többek között: a tudós Sharpe, a jelenlegi híres államférfi, Chamberlain, Nettlefold, Lawrence stb. Ugyan-ebben az időben kezdette tanítani az angol és classicus nyelveket az University College-el kapcsolatos iskolában is. 1874-ben megvált az Unity-Churchtól, mely alkalommal hallgatói 3600 frt értékű ajándékkal